

For tung proces med aftale er de danske satser lave men på niveau med udlandet.

CO₂-afgiftssatserne på de enkelte brændsler og på elektricitet

I dag er selve CO₂-afgiften beregnet ud fra en ønsket sats på 100 kr./t CO₂. Ved dette forslag forhøjes satsen til 135 kr./t CO₂. Der sker samtidig en nyberegning af satserne på de enkelte brændsler ud fra de aktuelle tekniske oplysninger om kulstofindhold og massefylde mv. og dermed den CO₂-udledning, brændslerne anvendelse vil give anledning til.

De CO₂-afgiftspligtige brændsler indeholder alle kulstof (C), i varierende mængde. Ved afbrænding går kulstoffet i forbindelse med ilt, hvorved der fremkommer energi samt CO₂. For hvert kg kulstof, der er i brændslet, udvikles 3,67 kg CO₂.

For et brændsel som fyringsgasolie, der efter det oplyste indeholder ca. 86,2 pct. kulstof, vil afbrænding af 1 kg således give 3,16 kg CO₂. Vægten af 1 liter gasolie er ca. 0,84 kg og der kommer derfor ca. 2,65 kg CO₂ ved afbrænding af 1 l gasolie. Hvis CO₂-afgiften er 100 kr./ton CO₂ skal der derfor betales 26,5 øre/l gasolie i CO₂-afgift. I den nuværende lov er de 26,5 øre/l afrundet til 27 øre/l. Ved en sats på 135 kr./kg CO₂ skal satsen således tilsvarende være på 35,775 øre/l, der er afrundet 35,8 øre/l. I forhold til tidligere vil der blive afrundet til 1 decimal når satsen er fastsat pr. kg, l, eller kWh, men til nærmeste hele krone beløb, hvis satsen er fastsat pr. ton.

For de fleste brændsler forhøjes CO₂-satsen med omkring 35 pct., og afvigelser herfra skyldes næsten udelukkende at satsen kan være op eller nedrundet både før og efter. For naturgas og el, hvor stigningen er på henholdsvis 40 pct. og 10 pct. giver ændrede tekniske forudsætninger imidlertid anledning til større justeringer. Efter de nyeste oplysninger skulle afbrænding af 1 Nm³ naturgas nu give anledning til udledning af 2,28 kg CO₂ mod tidligere godt 2,2 kg. Det skyldes at sammensætningen af naturgassen er ændret i forhold til for 10 år siden.

Mens der ved brug af brændsel er en nøje sammenhæng mellem brændselsmængde og CO₂-udledninger, gælder dette ikke for elforbrug og CO₂-udledninger. Forbrug af elektricitet giver ikke direkte anledning til udledninger af CO₂, men det gør brug af brændsler ved fremstilling af el.

Ideelt set burde der derfor være afgift på brændslerne til elfremstilling. En sådan afgift ville give anledning til fald i CO₂-udledningerne fra dansk område af en række årsager. Forbruget af el ville falde, brændselsforbruget pr. kWh ville falde, og CO₂ pr. brænd-

selsenhed ville falde. Til sidst ville andelen af forbrugt forsynet fra danske værker også falde.

Mens de første 3 effekter kan anses som positive, er den fjerde effekt dog oftest negativ og i øvrigt dominerende. Det skyldes, at omkostningerne ved forsyning af Danmark med el ville stige uden at nettoudledningerne af CO₂ nødvendigvis vil falde. Skulle der betales fuld CO₂-afgift af brændslerne, ville de marginale omkostninger stige med henved 100 pct. Store dele af dansk produktion af el ville dermed blive erstattet af import af elektricitet. Herved ville udledningerne i Danmark falde, men udledningerne ville samtidig stige i udlandet, med mindre udlandets udledninger er effektivt begrænset af kvoter eller lignende. Samtidig ville omkostningerne ved at forsyne Danmark med el stige også på grund af en forværring af bytteforholdet.

Dette er årsagen til, at man i Danmark har valgt at lade brændsler til elfremstilling været fritaget for afgift, for i stedet at pålægge selve elforbruget afgift. Den nuværende CO₂-afgiftssats på elektricitet er så beregnet ud fra et ønske om, at der skulle gives samme økonomiske incitament til at reducere CO₂-udledningerne på grund af elforbrug som ved brug af brændsel.

Da CO₂-afgiften blev indført, kom næsten hele elfremstillingen fra kulfyrede kraftværker og kraftvarmeværker. Det var derfor rimeligt at antage, at et ekstra forbrug af el som regel ville medføre en ekstra produktion på et kulfyret kraftværk eller kraftvarmeværk. CO₂-afgiften på el er herefter beregnet ud fra, hvor meget ekstra CO₂ der ville blive udledt ved forbrug af en ekstra kWh under forudsætning af, at elektriciteten kom fra et kulfyret elværk med en virkningsgrad af forbruger på 36 pct.

Udgangspunktet for den nuværende CO₂-afgift på el er således CO₂-afgiften på kul. I kul med 25,2 GJ/t udgør kulstof 66 pct. af vægten. Brug af 1 ton kul vil derfor give anledning til udledning af 2.420 kg. CO₂. Tilsvarende vil brug af 1 GJ kul give anledning til 96 kg CO₂ og 1 kWh kul vil give anledning til 0,3457 kg CO₂. Hvis alene 36 pct. af brændslet i et elværk bliver til nyttiggjort el i husholdningen, vil forbrug af 1 kWh give anledning til udledning af 0,96 kg CO₂. Ved en sats på 100 kr. pr. ton svarer det til 9,6 øre/kWh. Denne sats blev i den oprindelige CO₂-afgiftslov rundet af til 10 øre/kWh.

Siden begyndelsen af 1990'erne er elforsyningen imidlertid skiftet fra næsten udelukkende at være baseret på kul, til også at omfatte en betydelig produktion på vindmøller, affald, halm og naturgas. Selv om den gennemsnitlige udledning pr. kWh herved er blevet reduceret kraftigt, bør fastsættelse af CO₂-afgiftssatsen for el dog fortsat tage udgangspunkt i den mar-